

Ufrivillig graviditet:

Datteren din har sett sliten ut, spist lite, vært mye kvalm og har holdt seg mye for seg selv den siste tiden når hun har vært hjemme. Du har forsøkt å snakke med henne om det, men hun unnskylder seg og sier at det ikke er noe spesielt, hun er bare sliten. Det har vært mye på skolen. En tirsdag kommer hun hjem fra skolen, og sier at hun skal overnatte hos bestevenninnen dagen etter. Hun pleier ikke å gjøre det midt i uka da de skal på skolen dagen etter. Dere diskuterer litt frem og tilbake, og tilslutt begynner hun å gråte. Hun forteller at hun må sove hos venninnen for hun skal på sykehuset og ta abort. Hun har ikke fortalt det til foreldrene sine og tør ikke det, men har fått beskjed om at hun må ha noen hos seg. Hun trygler deg om at du ikke skal si noe til foreldrene hennes eller til venninnen hennes.

Reflekter rundt følgende:

- Hva tenker du om abort?
- Hva gjør du i denne situasjonen?
- Hvordan forholder du deg til venninnen til datteren din framover?
- Hvordan ville du reagert om det var din egen datter som var gravid?
- Kan det være at datteren din sier at det er venninnen som skal ta abort, men at det egentlig er henne? Hun har jo vært sliten, kvalm og holdt seg mye for seg selv i det siste.
- Vil dette gjøre at du vil snakke med datteren din om prevensjon og sex? På hvilken måte?

TIPS til hva man kan si og hvordan snakke om:

- Det er lurt å tenke på hvordan man forholder seg til abort før man viser sin reaksjon. Dette vil prege hvordan man snakker om det.
- Det kan ofte være fornuftig å lytte mer enn man snakker med ungdom. Hør med datteren din hvilke tanker hun har rundt dette. Om hun ikke vil snakke om det, så kan det være en idé å snakke «positivt» om datteren din feks.:
  - o «Så heldig venninnen din er som har deg som venninne som støtter henne i dette, det er sikkert ikke så enkel situasjon å stå i.»

Det kan også være en idé å være en støttende forelder, feks.:

- o «Det kan jo hende at det kan være greit å si ifra til foreldrene til venninnen din. Hadde det vært deg som var gravid hadde jeg jo ønsket å være der for deg og støtte deg.»

Ved å vise at du ikke blir sint og fordømmende vil det være lettere for datteren din å åpne seg. Dersom det gjelder henne selv kan det også være at hun forteller deg det når hun opplever at du ikke blir sint.